

Forflag, idet jeg ikke troer, at der fra nogen Side kan ansøres gyldige Grunde til at modsætte sig det. Dersom man kaster et Blik tilbage paa den historiske Udvikling af vore Festdage, vil man finde, at der i ældre Tider, saalangt Historiens Minde række, har udviklet sig et i høi Grad aandeligt Liv, at der ved Siden af det materielle Liv er gaaet et aandeligt, som er en væsentlig Betingelse for en heldig Udvikling af det materielle. Men ikke destomindre er det Tilfældet, at Festdagene i de forskjellige Lande ere fremtraadte under forskjellige Former; paa det ene Sted have de været saaledes, paa et andet Sted have de været anderledes, og der er derfor ingen fast Grundvold for den Maade, hvorpaa disse Festdage skulle helligeholdes. Hvor de i Oldtiden fremtraadte rene, var hos et Folk, der i saamange Henseender har spillet en mærkelig Rolle, nemlig Jyderne; det laa i Sagens Natur, at Kristus, som udgik fra dette Folk, som stiftede en Religion, han beaandede med sit guddommelige Bys, ikke kunde fastsætte selve Festdagene; de bleve derfor indstiftede af hans Disciple og disses Efterfølgere, og det er naturligt, at Troen i denne Henseende optraadte under forskjellige Former i de forskjellige Lande, hvor Kristendommen trængte igjennem; men efterhaanden som den vandt Indgang, forøgedes ogsaa Festdagenses Antal, og det var naturligt, at der herskede meget forskjellige Anskuelse om, hvorledes de skulde høitideligholdes. Men efterhaanden fastnedes Anskuelserne i denne Henseende mere og mere, og det var især Katholicismen, som ved at trænge frem i forskjellige Lande, tillige indførte visse Festdage, hvis Former de ganske naturlig rettede efter de allerede tidligere bestaaende; den optog saaledes tildeels heidenske Festdage, som den omøbte med kristne Navne; istedetfor Afguder satte den Helgener, og der opstod saaledes efterhaanden en Række af Festdage, som i de forskjellige Lande havde forskellige Former. Reformationen, der saaledes forefandt en stor Mangfoldighed af Festdage, havde blandt Andet den store Fortjeneste, at den rensede disse Festdage, medens imidlertid endeel dog endnu bleve staaende tilbage.

Naar jeg har tilladt mig noget at sige herved, fordi den Anskuelse oftere har gjort sig gjældende, at selve Festdagene vare af en guddommelig Indstiftelse, saa har jeg derved villet antyde, at det efter min Mening er rigtigt, at man efterhaanden forandrer dem i Overensstemmelse med de bestaaende Forhold. Jeg kan heller ikke skjønne, at der fra det egentlige religiøse Standpunkt kan være Noget til Hinder derfor, og det forekommer mig høist urimeligt, om man med streng Rigorøsitet vilde fastholde, hvad der engang er indført som en reen menneskelig Indstiftelse. Religionen bestaaer ikke i at overholde visse Ceremonier, men den maa snarere søges i den Intensitet, den Underlighed, hvormed man opfylder de religiøse Ceremonier; men er man enig deri, forekommer det mig temmelig klart, at en stor Mængde Festdage netop maa sløve den Underlighed og dybe Følelse, som nødvendigviis bør være tilstede paa enhver Festdag, for at denne skal fejres paa rette Maade. Fra dette Standpunkt maa jeg saaledes ansee det for rigtigt, at man ikke udstrækker Festdagene længere end nødvendigt. De samme Grunde, som tale for at indskrænke de øvrige Festdage, kunne dog maafee ikke gjøres gjældende for den stille Uge, uagtet man ikke kender dennes Oprindelse. Nogle antage, at den er indstiftet i det 2det Aarhundrede, og Andre, at den er indstiftet i det 4de Aarhundrede af Konstantin den Store. Den stille Uge har i de forskjellige Lande haft meget forskjellig Skæbne; medens man paa sine Steder har søgt med overordentlig stor Rigorøsitet at opretholde dens Forrifter, saaledes at i enkelte kristne Lande i den ældste Tid ikke nogen Kirkenusik har været tilladt, ere Katholikerne for Tiden saa at sige gaaede over til den modsatte Anskuelse, idet de betragte den helligste Dag i denne Uge, Langfredag, som en halv Arbejdsdag; Katholikerne have saaledes langtfra de strenge Begreber om Langfredag, som der iøvrigt er Anledning til at fastholde, og som gjøres gjældende i forskjellige evangelisk-lutherste Lande. Det forekommer mig saaledes, at der fra det religiøse Standpunkt ikke kan indvendes Noget mod det Forflag, der er indbragt af den ærede Rigsdagsmand for